

fra at vide Besked med Den sjællandske Bondestands Sparekasse, idet han selvfølgelig var med blandt dem, der i sin Tid efter Albertis Anvisning sørgede for at faa mig ud som Revisor. Jeg komplimenterer det ærede Medlem, fordi han synes godt om, at ingen Husmand blev optaget som Tillidsmand. At det var af Kærlighed til Husmændene, tror jeg ikke, han faar Husmændene til at tro.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Rasmus Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Den skal være meget kort. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) sagde sidst, at jeg selvfølgelig havde været med til at sætte ham ud som Revisor. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har ikke haft den Fornøjelse at være Tillidsmand saa længe, det er kun 3 Aar siden, jeg blev optagen, saa jeg har ikke været med. Men jeg har hørt, at Alberti skulde have sagt paa det sidste Bestyrelsesmøde, at han to Gange havde lyttet til sine Venners Røst. Den ene Gang var, da han afholdt sig fra at staa op og anbefale Genvalg af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) til Revisor. Det var den ene Gang, altsaa Alberti har ikke villet være af med det ærede Medlem som Revisor, thi han har maaske haft en Anelse om, at naar der kom en ny Revisor, kunde det være, at han opdagede meget, som det ærede Medlem ikke havde opdaget.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Poul Christensen: Ja, det vidner selvfølgelig om Albertis gode Forstand, at han kunde se, at hvis jeg havde siddet som Revisor i de sidste tre Aar, saa havde han ikke endt paa det Sted, hvor han nu er. Det anser jeg for ganske givet; det er jo først efter den Tid, at han er begyndt at tage af Sparekassens Midler, og det er det, som førte ham i Ulykken. Det ærede Medlem erkendte, at det var en Dumhed, at han paa Anstiftelse af Alberti var med til at afsætte mig som Revisor i Bondestands Sparekasse. Det vidner kun om Albertis gode Forstand, men det vidner ikke om det ærede Medlems gode Forstand, at han ikke kan se

det. Jeg har for Resten heller aldrig anset det ærede Medlem for at være særlig forstandig. Heller ikke den Omstændighed, at han nylig kom ind som Tillidsmand i Sparekassen, vidner om hans gode Forstand.

Johan Knudsen: I sit Svar paa en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) angaaende Censorembedet, udtalte den højtærede Justitsminister, at i de omtrent 60 Aar, hvori der har bestaaet en Institution som denne Censur, har den hele Tiden været overdragen til Jurister undtagen i de Aar, hvor den nuværende Censors Forgænger, Professor Vilhelm Møller, var Censor. Det er jo meget rigtigt. Før 1893 blev Censormyndigheden over Privatteatrene bestridt af Jurister, der som Regel var enten Teaterejernes eller Teaterdirektørernes private Sagførere. Men de Herrer havde heller ikke nogen anden Opgave end den at vaage over, at der i de Stykker, der opførtes paa Privatteatrene, ikke forekom noget, der stred imod Lovgivningen. Forholdene forandredes efter Opførelsen af „Magdalene“, Gustav Esmanns Skuespil, hvor en af Skuespillerne optraadte med Kristusmasken, og den daværende Justitsminister, Nellesmann, mente da meget fornuftigt, at Censuren over Privatteatrene ikke skulde være paa forskellige Hænder, men burde samles paa een Haand, og han udnævnte til at beklæde dette Embede Professor Vilhelm Møller, der var en Mand af megen Kultur. I sin Skrivelse til den højtærede Justitsminister oplyser Censor Levin, at daværende Justitsminister Alberti ansatte ham i Vilhelm Møllers Embede efter Vilhelm Møllers Død, bl. a. fordi han havde Interesse for scenisk Kunst og litterære Fænomener — han var kendt som juridisk Konsulent for Dansk Forfatterforening. Jeg kender ikke noget til Overretssagfører Levins Interesse for scenisk Kunst og litterære Fænomener. Men jeg synes, at denne Interesse har givet sig overmaade uheldige Udslag.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Hr. Levins Synderegister; det blev i Fjor i dette høje Ting behandlet overmaade indgaaende, men jeg maa have Lov til at sige, at naar Hr. Levin f. Eks. forbød Kasino at opføre en Folkekomedie, „Roule ta bosse“ 2den Juledag — tror jeg, det var — og samtidig erklærede, at der fra hans Side intet skulde være i Vejen for, at Folkekomedien blev opført nogle Maaneder efter, saa synes en saadan Ad-